

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/237/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112201097
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112201097.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi Y. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, XXX XX X. X., štátny občan SR a vedľajších účastníkov 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 zastúpený advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, 2/ OZ Právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 248 268 o zaplatenie 2 275,83 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1./ rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. 06. 2012 č.k. 13 Ro/11/20121-38 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým súd vedľajšiemu účastníkovi 1/ náhradu trov konania nepriznal, p o t v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. Navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi 1/ náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka 1/ odôvodnil tým, že mu žiadne trovy nevznikli, nakoľko navrhovateľ zoberal návrh späť skôr, než súd vedľajšiemu účastníkovi 1/ zaslal návrh na začatie konania spolu v prílohách, preto jediným podaním vedľajšieho účastníka 1/ v danej veci bolo oznámenie o vstupe do konania zo dňa 24. 02. 2012.

Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka 2/ tento v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania nepodal a preto súd o jeho trovách nerozhodoval.

Proti uzneseniu okresného súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník 1/ proti tretiemu výroku uznesenia, ktorým súd vedľajšiemu účastníkovi v 1/ nepriznal náhradu trov konania. Súd postupoval správne, ak o trovách rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., teda že navrhovateľ je povinný nahradiť trovy odporkyni, ako aj vedľajšieho účastníka. Zároveň však súd konštatuje, že vedľajšiemu účastníkovi žiadne trovy nevznikli. Oponuje, že vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy z titulu právneho zastúpenia a to za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia. Zdôrazňuje, že tento úkon zahŕňa celý proces od prevzatia zastúpenia cez prípravu, ktorá vedie k podaniu kvalifikovaného stanoviska vo veci. Je predpokladom preto, aby mohol vedľajší účastník žiadať návrh a prílohy za účelom oboznámenia sa s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi právny základ uplatneného nároku. Poukázal na právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadrený v uznesení zo dňa 31. 07. 2012 č.k. 15Co/155/2012-157 ako aj v uznesení toho istého súdu zo dňa 16. 08. 2012 č.k. 17Co/2007/2012-174. Navrhol zmeniť napadnutý tretí výrok uznesenia okresného súdu o trovách tak, že žalobca bude

zaviazaný povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy prvostupňového konania vo výške 118,70 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 63,94 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku.

K odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu. Zopakoval svoj názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa, ktorým je vedľajší účastník v danej veci, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Pokiaľ by aj z nejakého dôvodu bolo nutné jeho zastupovanie advokátom, malo by tak byť bez práva na náhradu trov konania. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, pretože inak by nevedel naplniť predmet svojej činnosti. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka teda považuje za neúčelné a nadbytočné (obdobne Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/164/20012). Je zrejmé, že združenie pred zaslaním oznámenia o vstupe nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, mnohé procesné podania nadbytočne opakuje, čím predlžuje konanie a navyšuje jeho trovy (rovnako Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012). Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, čo je zároveň dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania (obdobne Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16 Co/100/2012). Pokiaľ vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou trov konania poukazuje na ust. § 137 O.s.p., navrhovateľ uvádza, že združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý odporcu v konaní nezastupuje (možno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka, samotný účastník nemá žiadnu vedomosť).

Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tieto sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa a žiadne nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať náhradu trov konania, ale na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť správne prvostupňový súd prihliadol, keď vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhuje napadnutý výrok o trovách konania ako vecne správny potvrdiť. Zároveň uplatňuje trovy odvolacieho konania vo výške 64,14 Eur s DPH (jedna polovica úkonu právnej služby s DPH, režijný paušál s DPH).

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných odvolaním v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil s poukazom na ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

Z obsahu preskúmaného spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania na okresný súd dňa 16. 01. 2012.

Dňa 29. 02. 2012 bolo súdu doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a to Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Važecká 16 zastúpené splnomocneným advokátom JUDr. Ambrózom Motykom. Vedľajší účastník oznámil vstup do konania a požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. Zároveň požaduje priznanie náhrady trov konania.

Dňa 07. 05. 2012 oznámil písomným podaním vstup do konania na strane odporcu ďalší vedľajší účastník a to Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom zastúpená advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, so sídlom Košice, Budapeštianska 8.

Dňa 31. 05. 2012 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa dátumované dňom 25. 05. 2012 označené „ späťvzatie návrhu na začatie konania, vyjadrenie k trovám konania“, v ktorom navrhovateľ zbral v celom rozsahu späť návrh na začatie konania s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. a navrhol konanie zastaviť. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku a vyjadril sa k trovám konania. Vyjadril svoj právny názor, podľa ktorého niet významu v právnom zastúpení združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keď samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci t.j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Poukázal na ust. § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré upravuje podmienky, za ktorých môže združenie podať návrh na začatie konania na správnom orgáne, alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľa, alebo kedy môže byť účastníkom konania; podľa § 25 ods. 2 tohto zákona môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi a uplatňovaní jeho práv, vtedy sa táto ochrana dá premietnúť v ochrane spotrebiteľa ako navrhovateľa. V súdnej veci o takýto prípad nejde. Súd je povinný v procesnej rovine poskytnúť spotrebiteľovi ochranu, to znamená skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje ustanovenie, ktoré spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka), v hmotno-právnej rovine platí ust. § 2 ods. 2 Obč. zák., teda rovnosť účastníkov.

Podľa názoru navrhovateľa pokiaľ sa občianske združenie rozhodne pre zastupovanie advokátom, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov, inak jeho konanie vzbudzuje dojem účelovosti (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012). Pretože navrhovateľovi je známy postup právneho zástupcu vedľajšieho účastníka pri uplatňovaní a vyčíslovaní trov právneho zastúpenia, namietá úkon právnej služby prevzatie a príprava, nakoľko navrhovateľovi nie je zrejмый spôsob, akým sa právny zástupca vedľajšieho konania oboznámil so spisovým materiálom. Vyjadrenia právneho zástupcu sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu) a zdôrazňuje, že podľa jeho názoru takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník.

V zmysle uvedeného je teda nesporná skutočnosť, že vedľajší účastník zastúpený splnomocneným advokátom v predmetnej veci oznámil vstup do konania požadujúc zároveň doručenie návrhu na začatie konania spolu v prílohami (zrejme z dôvodu, aby sa mohol s vecou oboznámiť a kvalifikovane vystupovať na strane odporcu, na ktorej mienil tomuto hlavnému účastníkovi v súlade s predmetom svojej činnosti poskytnúť prípadnú ochranu). Vzhľadom na späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa ešte predtým, ako súd vedľajšiemu účastníkovi 1/ doručil požadovaný návrh spolu s prílohami, žiadne ďalšie úkony vedľajší účastník zastúpený advokátom nevykonal.

Aj keď možno súhlasiť s námietkou vedľajšieho účastníka v odvolaní, že jemu v súvislosti so zastúpením advokátom vznikli trovy konania za 1 úkon právnej služby a to prevzatie a príprava, na druhej strane treba konštatovať, že tento úkon v danej veci nie je možné kvalifikovať ako účelne vynaložený (v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.), pretože oznámenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania v tejto preskúmvanej veci nemalo žiadny pozitívny, ani negatívny dopad na hlavného účastníka, na strane ktorého vystupoval a preto nemožno vyvodiť, že by šlo o trovy konania účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

Vzhľadom na uvedené rozhodol odvolací súd tak, že potvrdil uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi 1/ náhradu trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolateľ (vedľajší účastník 1/) nebol úspešným účastníkom odvolacieho konania, samotný odporca bol v celom konaní nečinný, trovy navrhovateľa v odvolacom konaní za podané písomné vyjadrenie nepovažuje odvolací súd za účelné, pretože k trovám vedľajšieho účastníka sa už navrhovateľ vyjadroval písomne zároveň podaním, ktorým návrh na začatie konania zbral späť. Opakované dôvody, pre ktoré navrhovateľ neuznáva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov za zastupovanie advokátom nepovažoval odvolací súd za trovy odvolacieho konania, ktoré by mohli byť považované za účelne vynaložené.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.